

Förenings- NYTT

2014

*Pipen, Mumla och Brinn, vänsterhanden på tre olika sätt,
ritad av fil. mag. Sandra Petojevic julen 1976 strax innan hon skulle fylla sju år.*

Hur jag slutade bita min mumla

Jobb i sikte - se möjligheterna!

Världsautismdagen 2 april

Skolfrågor 2014

DISTRIKTSTYRELSE

Annika Lindström, ordförande
Fanny Pilo, kassör
Marie Samuelsson, sekreterare
Katarina Kasperson

Ersättare

Margareta Kärnevik Måbrink
Lena Mellbratt
Magnus Kallenberg

VALBEREDNING

Yvonne Münch, sammankallande
Anna Wysocka
Linda Mathiasson

REVISORER

Hans Rignell, föreningens revisor
Leif Bohman, auktoriserad revisor

REDAKTION

Annika Lindström, ansvarig utgivare
Ulla Adolfsson, redaktör
Ingemar Hjort

Årgång 13

Föreningsnytt trycks i
ca 1 400 exemplar.

Innehåll:

Vår ordförande har ordet.....	3
Sandras berättelse	4-9
Konferens i Alingsås.....	9
Skolfrågor 2014	10
Årsmötet	11
Världsautismdagen.....	12
Jobb i sikte	13
Kansliet	14
Vad händer 2015 på föreningen?.....	14
Anslagstavlan	15
Våra sponsorer.....	15
Aktiviteter/träffar.....	16

*För er som är medlemmar!
Missar inte våra digitala medlemsutskick,
anmäl er mailadress till kansliet på:
goteborg@austism.se!*

*Autism & Aspergerföreningen Distrikt Göteborg ansvarar inte för insänt, ej beställt material.
Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insänt material.*

Vår ordförande har ordet:

Att kämpa för sin rätt till stöd handlar inte om att få sin vilja igenom!

Jag har hört om personer som efter att ha kämpat för sin eller sin närståendes rätt till stöd och fått rätt, får kommentaren: "är du nöjd nu?".

Vad personen som fäller den kommentaren inte förstår är att det är inte för att få sin vilja igenom som man kämpar. Det är för att man vet vad konsekvenserna blir om man inte får rätt stöd.

Det är det som jag vill att alla som fattar beslut som rör oss skall förstå. Det skall inte vara en maktkamp, eller en uppvisning i vem som vet bäst. Det handlar om att alla människor har rätt till ett gott liv. Ett liv där vi skall få må bra på våra egna villkor utifrån de förutsättningar vi har.

Uppenbarligen är det lättare sagt än gjort, annars hade det inte varit så många som känner sig nöjgade att överklaga beslut som rör just rätten att få leva ett gott liv. Trots att LSS-lagen gick igenom för 20 år sedan och Sverige skrev under FN-konventionen Rättigheter för personer med funktionsnedsättning år 2007, är det ändå en väldigt hög andel personer med funktionsnedsättning som inte får det stöd de har rätt till.

Det är inte heller så att detta endast rör en liten grupp människor i vårt samhälle. Det rör oss alla. Vi är alla anhöriga eller närstående till någon. Vi kanske jobbar med personerna det berör och mår dåligt när vi ser att de mår dåligt. Om vi mår dåligt mår våra anhöriga

dåligt och när våra anhöriga mår dåligt, mår personerna i deras närhet dåligt.

Det här rör *alla* människor i vårt samhälle.

Med en förhoppning att fler människor skall få leva ett gott liv utifrån sina egna förutsättningar och att behovet av överklaganden skall minska så vi slipper höra kommentaren "är du nöjd nu".

Annika Lindström

Ordförande

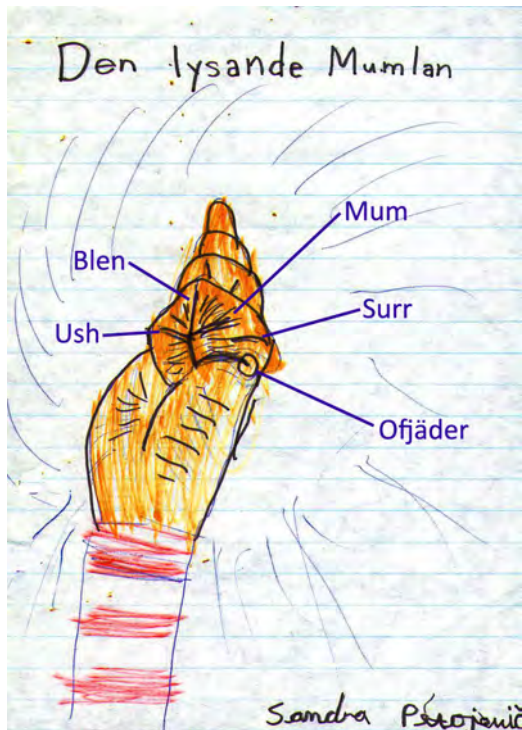
Autism & Aspergerföreningen

Distrikt Göteborg

När jag slutade bita min mumla

Text och bild av fil. mag. Sandra Petojevic

När jag var barn knöt jag min lilla näve, vände upp den och betraktade fascinerat dess köttiga lillfingersida. Där fanns en massa veck som jag fick döpa till olika namn för att skilja på dem. Betrakta teckningen av den lysande mumlan som jag ritade i början av januari 1977 när jag precis hade fyllt sju år; där har jag nu lagt till de olika veckens namn med Photoshop: ofjäder, surr (man kan ha en eller två surr), mum, blen och ush. Ofjädern fick sitt namn av den teckning från julen 1976 som utgör omslagsbilden – den är ingen fjäder, men den ser liksom ut som en fjäder. Och eftersom den även sticker ut lite på sidan av näven så fantiserade jag att det var den delen mumlan använder sig av för att spruta slem. Och därmed fick denna "fjäder" namnet "ofjäder", eftersom o-et inte markerar en motsats, utan snarare något negativt, eftersom det äckliga slemmet fick mumlan att lukta surt. Det lilla veck som sitter precis ovanför ofjädern fick namnet "surr" efter att jag sett filmen "Trollkarlen från OZ" på TV i Nagykanizsa i Ungern när jag var hos min mormor julen 1976. Den elaka häxan skriver nämligen "Surr" på himlen med sin kvast, och det var precis vad jag kunde läsa. Jag hann nämligen inte läsa det häxan skrev sedan, nämligen "Surrender Dorothy". Det passade bra med ordet "surr", eftersom mumlan även ger just det ljudet ifrån sig när den flyger likt en spyfluga, ett ljud jag frambringade medan jag viftade med näven i luften. Det veck som sitter ovanför surret fick helt enkelt heta "mum", eftersom det var en förkortning av "mumla". Vecket rakt upp fick namnet "blä" och

Den lysande mumlan (min vänstra näve) och dess olika delar.

vecket som sitter mittemot mummen fick namnet "usch", av den enkla anledningen att jag var förtjust i att bita och suga på mumlan, särskilt vänster näve eftersom jag ofta ritade, bläddrade eller gjorde något annat med höger hand. Och eftersom mamma alltid sa "usch" och min bror och syster "blä" om mumlan, men jag uppfattade det som namn på dessa nämnda mummelveck och lät mig därför inte störas.

När jag var riktigt liten hade jag tre nappar som jag gillade att bita och suga på. Jag tappade en, men det gjorde inget, jag hade ju två kvar. Så tappade jag en till, men det var ingen fara, jag hade ju

fortfarande en kvar – men så en varm vårdag 1973 tappade jag den sista. Jag minns det som det var i går, fast jag bara var tre och ett halvt år gammal. Jag satt i barnsulkyn och jag var på väg till Näsets havsbad med min mamma och min bror och hans fru som också hade en sulky med sin ettårige son. Jag bet och sög på nappen som vanligt, men så fick jag syn på en reklamskylt med en im-mig glasflaska mineralvatten. Jag pekade med nappen mot kiosken i slutet av ner-förbacken där skylten satt, men nappen halkade ur mina fingrar. Den föll ner på asfalten och jag pekade på den. ”Nappen!” ropade jag, men mamma tog inte upp den. Jag grät och skrek och pekade men mamma gjorde ingen som helst ansats för att plocka upp nappen. Det var

som om hon inte kunde höra mig. När vi var framme vid stranden hindrade mamma mig från att springa upp mot backen vid kiosken för att hämta nappen som jag visste låg där. Strandbesöket blev en katastrof, jag var helt förtvivlad, men mamma berättade några år senare att hon var fast besluten att jag skulle sluta suga på nappar eftersom jag hade fyllt tre år och därför hade slagit dövörat till. Som tur var fick jag i tröstsyfte en blå souvenirsjalett från Rivieran av mamma när vi kom hem, och den var gjord av mjuk och len satinvävd rayon, härlig att gosa med. Detta var faktiskt den allra första sjaletten som jag någonsin hade fått och den kom att följa mig överallt, men den gick ju inte att suga eller bita på – och det visste mamma. Och hela våren

En stor och en pytteliten flaska mummelgift och tre skrämde mumlor samt guldstjärnan som väntar när man jagat bort dem. Dessutom en mumla och en nje-nje-boll som angripits av virus.

① 15/11 O-FJÄDÄR

Tre boba, tre mumlor, två rumpor samt en vettskrämd momla som brukar vara mumlornas ledare, allt med elevassistenten Mias kommentarer; hon kallade rumporna för "stjärtar". En av mumlorna försöker spruta slem mot en boba, men strålen böjs av.

1973 hade ett barnprogram gått på TV som hette "Mumlan", vilket alltså kom att ge namn åt den köttiga lillfingersidan på min näve. Jag knöt min lilla hand, vände upp den och bet min mumla. Jag sög på den och upptäckte att den var lika god som nappen, ja faktiskt ännu bättre, eftersom jag kunde spänna min handmuskulatur olika hårt och därmed få olika sorters tuggmotstånd.

Nappen hade alltid lugnat mig, nu blev jag lugn av att suga på mumlan och att gosa med favoritkudden och sjaletten. Så länge jag bara gick på dagis (så kallades förskolan på 1970-talet) så tyckte mamma att det inte var så farligt, även om hon sa "usch" när jag gjorde det. Men så började jag skolan. Jag var sex och ett halvt år när jag satte mig vid skolbänken

i första klass. Jag slog upp skrivhäftet "Hej Matematik" och började bita min mumla medan jag löste uppgifterna. Det var mängdlära och man skulle rita rätt antal saker i olika bubblor och sedan lägga ihop antalet eller dra ifrån. Det var lätt och roligt tyckte jag. Fröken Britta Holmström frågade vad jag höll på med. "Jag räknar", svarade jag och fortsatte att tugga på mumlan medan jag skrev svaren i boken. Eftersom jag gick i Spinnettskolan som var en särskola så var det kanske därför som jag trodde att ingen retade mig för mumlan, eftersom de som retades brukade alltid kalla mig för sådana saker som "hönshjärna" eller "dummer", något jag aldrig förknippade med mumlan. Jag trodde helt enkelt att de bara var elaka busar. Och fröken Britta såg att jag gjorde bra ifrån mig på lektio-

nerna så hon klagade inte över mumlan, även om hon då och då sa att det inte såg bra ut att jag bet mig i handen. Hon tyckte faktiskt att jag var så bra i skolan, att hon ordnade att jag skulle få börja andra klass på Götabergsskolan som var en Montessoriskola. Men hon sa att det inte skulle vara bra ifall jag höll på med mumlorna där. Då hittade jag på ”mummelgift” för att ta kål på mumlorna inför den nya skolan, och jag ritade åtskilliga flaskor med detta, men det hjälpte förstås inte. Det fanns ju inget mummelgift att köpa i vanliga affärer. Jag började höstterminen i Spinettsskolan som vanligt, men torsdagen den 10 november 1977 fick jag börja på Montessoriskolan och då fick jag en elevassistent som hette Mia och med henne kände jag mig trygg, eftersom jag kände att hon förstod mig. Vi var på samma våglängd, även om vi ibland kunde bli arga på varandra.

Men det gick inte så bra på Montessoriskolan som jag tänkte och fröken Britta hade trott, eftersom grupparbete låg i fokus, och jag ville lösa mina uppgifter själv. Dessutom var det på tok för många elever i klassen (runt 20) jämfört med Spinettsskolan som bara hade tio, det blev för snurrigt, särskilt som man inte hade sin bestämda plats vid bänken. Dessutom var Mia inte glad över att jag tuggade och sög på mumlan. Även mamma började banna mig när jag bet på mumlan och av och till gav hon min näve en rejäl klatsch med handflatan om jag sög på den. Men det var framför allt för Mias skull jag ville försöka sluta bita på mumlan, eftersom jag tyckte om henne. 15 november 1977 (jag har daterat teckningen) hittade jag på en boba (som fått namn efter prisjägaren Boba Fett i filmen Stjärnornas Krig som jag i sin tur

hade sett en dokumentär om på TV) som skulle äta upp alla mumlor. Även rumpor skulle äta upp mumlorna. Men det hjälpte inte riktigt. Boban och rumporna var ju fantasifigurer. Det behövdes tydligen någonting mer konkret. Och mumlan smakade ju gott.

Det var inte förrän sent på höstterminen 1978 i tredje klass, när jag åter gick i Spinettsskolan, nu med Elisabeth Gråberg som fröken, som jag kom på en genial lösning. Det var bara tre veckor kvar till jul och sedan skulle jag fylla nio år. Av mamma och fröken Elisabeth hade jag fått veta att jag inte skulle få några julklappar om jag fortsatte med att bita på mumlan. Och på den tiden trodde jag att de hade sagt detta oberoende av varandra, nu vet jag att mamma hade ringt fröken och bett henne om hjälp. I vilket fall som helst blev jag plötsligt tvungen att sluta bita på mumlan – annars skulle det inte bli några julklappar! Och det var faktiskt min kära mor därhemma som gav mig idén: hon bad mig att jämföra händerna med varandra och tala om vilken som var mjukast och lenast. Ord som ”mjukt och lent” förstod jag mycket väl och upptäckte genast att min vänstra handrygg hade fått sträva förhårdnader med små hårstubb (som jag döpte till mummelhår) som stack upp. Jämfört med höger hand kändes vänster som en kaktus. Och så ställde mamma den berömda frågan: *”Älskade Sandra, hur kommer din hand att se ut om fem år?”* Mitt svar på den frågan blev en ruskig teckning i färg som föreställde en sönderbiten mumla med plåster, strävt stubb, sprucken hud och blodförgiftning. Och strax intill den ritade jag ett par veckor senare mumlan hur den skulle se ut efter tio år – insvept i bandage likt en mumie!

Den sönderbitna mumlan som fick namnet "Sjuk mumlesurr" och jultomten med alla klapparna.

Men samtidigt med den sönderbitna mumlan ritade jag en jultomte bredvid den, och jag lät ritboken ligga uppslagen framme på mitt skrivbord med de båda bilderna sida vid sida – den sönderbitna mumlan och så jultomten med en säck full av julklappar som han la vid en tjugig julgran. De här teckningarna föreställde något synnerligen konkret och gav mig oerhört stark motivation, eftersom kontrasten mellan dem var ohyggligt slående. Att sluta bita på mumlan skulle alltså ge en snyggare mumla och dessutom julklappar. Och den här gången var det inte för någon annans skull, den här gången var det för min egen skull. Den julen fick jag bland annat en miniräknare i julklapp, eftersom jag inte hade bitit mumlan på tre veckor, vilket var mycket lång

tid. Det var otroligt häftigt, min första riktiga högteknologiska pryl! Och efteråt när jag kom på mig själv med att bita på mumlan så gav jag själv den en ordentlig dask över handryggen med min högra handflata. Efter att jag hade slutat bita på mumlan hade jag ju de båda mjuka sjalarna av siden och satinvävd rayon (acetat) som jag fått av mamma att gosa med, men jag tog dem inte till skolan eller fritids, vilket berodde på att jag hade lyckats glömma min favoritsjallet (tyvärr just den där blå souvenirsjalleten från Rivieran) i skoltaxin på väg till Montessoriskolan i början av december 1977. Men jag ville inte heller riskera att bli utan julklappar julen 1979, så jag ansträngde mig verkligen att låta bli att bita mumlan. Blev jag sugen, så var det

bara att plocka fram rithäftet med den sönderbitna mumlan och jultomten. Och mamma blev så nöjd att jag den julen fick välja precis vilken grej jag ville ha i den ungerska leksaksaffären (eftersom vi firade jul hos mormor i Nagykanizsa den julen), så jag valde en vrålhäftig månrocket av bleckplåt som man kunde köra omkring med och när spetsen berörde en vägg eller ett stolsben, då reste sig raketerna upp, en stege föll fram och man kunde se kosmonauten i luckan. Den rymdraketerna var så älskad att jag helt enkelt lekte sönder den. Men mumlan blev aldrig mer biten!

Konferens om unga med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar i Alingsås den 29 oktober

Drygt 600 personer från verksamheter i hela Västra Götaland samlades i Alingsås den 29:e oktober för en konferens om unga med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar.

Konferensen anordnades av Alingsås kommun, Attention, OCD föreningen Ananke, BUP, BNK, Barn- och ungdoms Habiliteringen, Ågrenska, SPSM och Autism- och Aspergerföreningen. Syftet var att öka förståelsen för barn- och ungdomar med olika kognitiva funktionsnedsättningar, så som Autism, ADHD, Aspergers syndrom och Tourette.

”Min förhoppning är att konferensen ska ge en större förståelse så att till exempel framtida beslut för barn och ungdomar kan grunda sig på en bredare kunskapsbas om vad det kan innebära att ha en funktionsnedsättning. Genom kunskap får vi insikt vilket jag anser är en förutsättning för samverkan”, säger Marie Schedin som är samordnare på barn- och

Som en epilög kan nämnas att vecken ”usch” och ”blå” någon gång under början av 1980-talet bytte namn till ”blen” och ”ush” (där sh-ljudet är som i det tyska ”isch”), två ord som liknade de ursprungliga, men utan den negativa betydelsen. Den moderna mumlan var född och när jag sedan på 1990-talet försedde den med en gadd, två vingar samt ett öga på skaft, så kom den sedermera att användas i min numera utkomna fantasytrilogi ”Maktens tiaror”.

ungdomsförvaltningen i Alingsås. Hon poängterar att det viktigt att man tidigt får det stöd och den hjälp man behöver för att känna delaktigheten.

Under dagen erbjöds en mängd olika föreläsningar. Bl a pratade Johanna Björk från Ågrenska om hur man kan bemöta personer med diagnos och hur man kan forma en positiv miljö. Det fanns även representanter från Specialpedagogiska skolmyndigheten på plats som pratade om deras satsning på elever i behov av särskilt stöd inom autismspektrat. Även läkare och psykologer från BNK och BUP föreläste från sitt perspektiv.

Eric Donell, skådespelare, musiker och regissör pratade utifrån sitt inifrån-perspektiv. Han föreläste både på dagen och även senare även på kvällen i en öppen föreläsning, dit alla var välkomna. Konferensen på dagen riktade sig främst till professionella. Ett lyckat event med många nöjda utställare och deltagare.

Skolfrågor 2014

Under 2014 har föreningen jobbat med skolfrågorna på olika sätt. Dialogen med Göteborgs stads ansvariga kommunalråd och tjänstemän har fortsatt och i maj arrangerades en skolpolitisk debatt tillsammans med Attention Göteborg, Attention Hisingen Kungälv, Dyslexiförbundet FLMS i Göteborg och FDB Föräldraföreningen för dyslektiska barn.

Alla partier i Göteborgs kommunfullmäktige var inbjudna och vi hade även med en expertpanel med Henrik Ragnevi från Attention, Helena Jacobsson från Dyslexiförbundet FLMS och Nicklas Mårtensson från Autism och Aspergerförbundet. Moderator var Anna Norrman Intressepolitisk ombudsman på Attentions riksförbund.

Politikerna fick bl a svara på frågorna:
- Hur ska vi få en likvärdig skola för alla i Göteborg?

- Vilka satsningar tror ni det behövs för att ge rätt stöd?

- Vem tar ansvar för elever i behov av särskilt stöd i Göteborg?

Det finns en tydlig skiljelinje mellan de rödgröna och alliansen och Vägvalet i synen på hur stödet skall organiseras i staden. Experterna tryckte på att det måste finnas olika alternativ för att möta behoven hos eleverna och att stödet sätts in så tidigt som möjligt.

Föreningen har också, genom en referensgrupp i Göteborgs centrala funktionshinderråd, träffat de tjänstemän som ansvarar för organisationen kring särskilda undervisningsgrupper och resursskolor i Göteborgs stad. Det har resulterat i att tjänstemännen nu vill formalisera samarbetet mellan brukarorganisationerna och staden. Representanter till referensgruppen kommer utses av funktionshinderrådet.

Årsmötet 2014

19 mars 2014 på föreningen

Till föreningens årsmöte kom ett 30-tal medlemmar som innan mötet fick lyssna till Annika Tännström (M) som berättade om e-Hälsa. Hon representerar valkretsen Västra Götalands län Västra i Regionfullmäktige i Västra Götalandsregionen är ledamot i styrelsen för Sahlgrenska Universitetssjukhuset och ledamot i SKL' Beredning för E-Samhäl-

Annika Tännström och Annika Lindström.

Kerstin Lamberg (tidigare ordförande), Sten Lindholm (föreningens första ordförande) och Annika Lindström (nuvarande ordförande)

let. Hon har framför allt engagerat sig i frågor rörande psykiatri och äldrevård.

Annika var även ordförande för kvällen, och ledde efter sin presentation årsmötesförhandlingarna. Kvällen avslutades med landgång, kaka och kaffe.

BILDER: MONIKA LUND

Inför årsmötet 2015

25 mars 2015 på föreningen kl.18.30-21.00

Sista datum för inlämnande av motioner är 25 januari 2015.

Valberedningen kontaktas genom
Yvonne Münch på ennovy_65@hotmail.com

Motioner och anmälan av deltagande skickas
till kansliet på goteborg@autism.se

Världsautismdagen

2 april 2014 på föreningen

Engagerade föreläsare, informativa utställare och intresserade besökare samlades när föreningen uppmärksammade Världsautismdagen 2014.

Svenny Kopp

I lokalerna fanns en fritidskonsulent från Habiliteringen som informerade om fritidsaktiviteter och lägerverksamhet. Studieförbundet Vuxenskolan var också på plats och berättade om sina kurser för personer med funktionsnedsättningar. Information fanns även om ”Wheels For Fun”, ett folkrace-projekt för ungdomar med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar.

Under kvällen hölls två föreläsningar. Den första var ”Flickor med autismspektrumstörning – vad vet vi idag?” som hölls av Svenny Kopp, överläkare och specialist i barn- och ungdomspsykiatri. Hon forskar om flickor med neuropsykiatriska funktionshinder och berättade om resultaten av de fåtal studier som gjorts inom området.

Anna Ast och Fredrik Jacobsson

”Skolans vinster av en aktiv fritid” hölls av Anna Ast och Fredrik Jacobsson från Djupedalsskolan i Härryda. De pratade om hur fritiden påverkar elevers studiemotivation och sociala färdigheter. Föreningen bjöd även på korb med bröd, kaffe och kaka som gärna intogs utomhus i solskenet.

Vi vill återigen tacka våra föreläsare och utställare, och naturligtvis alla som besökte oss!

TEXT OCH BILD: MONIKA LUND

Läs mer om föreningens aktiviteter och engagemang på vår blogg:

autismaspergergbg.wordpress.com

Jobb i sikte

7 maj 2014 på föreningen

Sluta se hinder, börja se möjligheter – alla är bra på något

Under maj månad ordnade föreningen en minikonferens på temat jobb och samsättning. Fyra föreläsningar som alla var fyllda med nyfikna och intresserade medlemmar, tjänstemän, och anhöriga som alla ville hitta möjligheter istället för hinder. På plats fanns också 11 stycken utställare, politiker, representanter från Arbetsförmedlingen, privata jobbförmedlare och daglig verksamhet.

Sammanlagt kom runt 100 besökare vilket gav en bra dialog och intressanta perspektiv på hur och vad som behövs för att sluta se hindren och börja se individens möjligheter. Många med autism och Asperger har till exempel ett specialintresse, vilket borde ses som en tillgång och en möjlighet till att kunna använda sig av i sin vardag.

På kvällen efter att allt var hopplockat så hade en av de medverkande politikererna skrivit följande på sin Facebooksida: ”Helt fantastisk dag med Autism & Aspergerföreningen ikväll för att diskutera jobb och stabil framtid för människor med speciella behov och handikapp. Härligt att träffa så många engagerade människor som gör allt för att vardagen skall gå ihop för nära och kära. Jag har träffat på positiva liksom negativa livsöden, alla med ambitionen att kämpa vidare, hjälpa varandra och skapa något bättre för familjer som lever med Autism eller Aspergers Syndrom”.

TEXT OCH BILD:
LINDA MATHIASSEN

Kansliet

Autism- och Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg
Lindhultsgatan 23
416 74 Göteborg

Telefon: 073 -822 30 03
E-post: goteborg@autism.se
Hemsida: www.autism.se/goteborg

Plusgiro: 66 97 58-5
Bankgiro: 5339-3500

För er som vill ha information från föreningen via e-post, var vänlig maila er e-postadress till: goteborg@autism.se

På kansliet arbetar
Ulla Adolfsson,
föreningskonsulent.

Tyvärr har hon inte alltid möjlighet att svara i telefon. På kansliet finns endast en anställd. Tala in ett meddelande och kom ihåg att lämna ert telefonnummer.

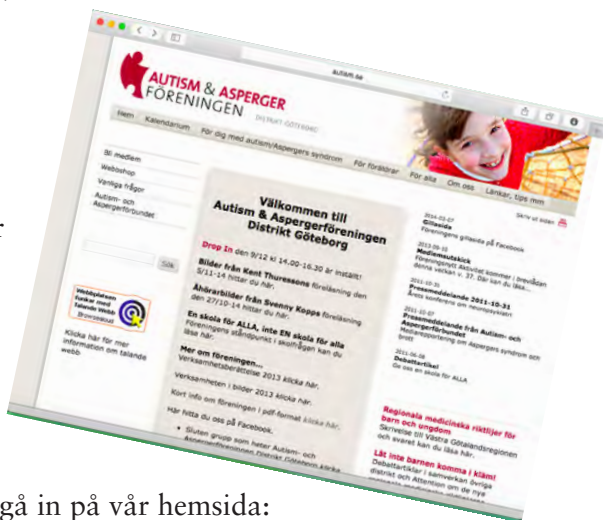
Det kan dröja innan ni blir uppringda eller får svar på e-post. Har ni inte hört något på 2 veckor kontakta oss igen.

*Kansliet har stängt för Jul & Nyår
mellan 22/12-7/1!*

Vad händer på föreningen nästa år?

Vi kommer hålla flera föreläsningar, håll utkik på vår hemsida för mer information. Bl a kommer Margareta Kärnevik Måbrink hålla sin populära föreläsning "Autism och Aspergers syndrom i ett livsperspektiv" och Sandra Petojevic "Namnemackor och mumlor".

Vi kommer också bjuda in till flera medlemsmöten med olika teman. Det första mötet sker på **torsdagen den 5 februari** med Åsa Granbom Jonsson som kommer att berätta om sina upplevelser och erfarenheter av personlig assistens.

För mer information om aktiviteter gå in på vår hemsida:
www.autism.se/goteborg

Delta med din logotype i Föreningsnytt.
Ett enkelt och smidigt sätt att stödja Autism och Aspergerföreningen Distrikt Göteborg.
För mer information, kontakta kansliet.

INTRESSERAD AV ATT SKRIVA?

Molly Lindegren har syskon som har autism. Hon vill starta en skrivarcirkel tillsammans med andra som också har syskon med autism. Kursen vänder sig främst till dig som är 14-18 år.

Kontakta kansliet för mer information på telefon 073-822 30 03 eller e-mail goteborg@autism.se

Om ni är intresserade av att delta i enkäter eller intervjuer från studerande, hör av er till kansliet, så kontaktar vi er!

www.autismforum.se
kunskapscenter för autism och Aspergers syndrom

God Jul & Gott Nytt År

snakar Redaktionen

OBS! Motioner till årsmötet skall vara styrelsen tillhanda senast den 25/1-2014

Föreningens årsmöte sker Onsdagen den 25 mars 2015

Skicka gärna in egna bilder med en liten text till!

Föreningens grupper och aktiviteter

I dagsläget finns nedanstående grupper aktiva i föreningen. Till föreningens aktiviteter finns ett begränsat antal platser. Anmälan kan göras per e-post eller telefon. Anmälan krävs ej på drop in.

På föreningens hemsida kan ni läsa mer. Där finns information om datum, lokal, förändringar och om det är fullsatt eller inställt.

www.autism.se/goteborg

Drop In

Alla medlemmar är välkomna att ta en kopp kaffe, kika på littartur och ta del av den information som finns i lokalerna.

Träffgrupp

För vuxna med Asperger/hfa.

40 plus

Träffar för er som har Aspergers syndrom/hfa och är 40 år eller äldre.

Föräldragrupp små barn

För föräldrar till små barn.

Föräldragrupp 7-12 år

För föräldrar till barn i åldern 7-12 år.

Föräldragrupp vuxna

För föräldrar till vuxna.

Ni hittar oss också på facebook, gruppen heter: "Autism- och Aspergerföreningen Distrikt Göteborg"

Autism & Aspergerföreningen Distrikt Göteborg

Lindhultsgatan 23 · 416 74 GÖTEBORG

Telefon: **073 - 822 30 03** · E-post: goteborg@autism.se

www.autism.se/goteborg